

NOBELPRISET 2015

Светлана Алексиевич
SVETLANA ALEKSIJEVITJ

Kära Nobelpristagare 2015

I år är det tjugosjunde året som vi gratulerar årets Nobelpristagare med ett häfte. Vi som har skrivit och tecknat i år är från tretton till femton år gamla. Vi bor i Rinkeby, en stadsdel i Stockholm som ofta kallas "Världens by". Här bor ungefär 16 000 människor som tillsammans talar över hundra språk. I våra två klasser talar vi- förutom svenska- somaliska, turkiska, arabiska, tigrinja, uzbekiska och romska.

Under hela hösten har vi studerat Alfred Nobels liv och Nobelpriiset. Vi har gjort många studiebesök bland annat till Stadshuset, Konserthuset, Börshuset och Nobelmuseet. Vi har besökt Vinterviken, där Alfred Nobel anlade en fabrik på 1860-talet, och ett modernt forskningscenter BioArtic.

Vi har studerat alla Nobelprisen, men huvudpersonen i vårt häfte är Svetlana

Aleksijevitj. Vi har läst många av hennes berättelser från böckerna "De sista vittnena" och "Zinkpojkar". Det är sorgliga berättelser om krigets vanson. Vi tycker att Svetlana är modig som skrivit dem. I vårt häfte kan ni läsa våra tankar och se hur vi illustrerat Svetlanas berättelser.

Rinkeby, Sverige i december 2015

Elever i klass 7-9G och 7B i Rinkebyskolan
Ingela Henriksson och Vanja Lidberg,
klasslärare. Fredrik Lindborg, bildlärare.
Lotta Silfverhielm, tecknare och
grafisk formgivare
Gunilla Lundgren, författare

Дорогие Нобелевские лауреаты 2015 года!

Вот уже двадцать семь лет подряд мы чествуем Нобелевских лауреатов альбомом, который составляем из собственных текстов и рисунков. Нам от тринадцати до пятнадцати лет, и мы живем в Ринкебю – районе Стокгольма, который иногда называют «международным городком». Здесь живет около 16 000 человек, которые говорят на более чем ста разных языках. Наши два класса говорят на шведском – и еще сомалийском, турецком, арабском, тигринье, узбекском и романи.

С самого начала учебного года мы изучали жизнь Альфреда Нобеля и Нобелевскую премию. Мы ездили на экскурсии в ратушу Стокгольма, Концертный зал, здание Биржи и в Нобелевский музей. Мы были и в Винтервикен, где Альфред Нобель в 60-х годах XIX века построил свой завод, и в современном исследовательском центре «БиоАрктик».

Мы изучали Нобелевские премии в разных областях, но главный герой нашего альбома – Светлана Алексиевич. Мы прочли много ее рассказов из книг «Последние свидетели» и «Цинковые мальчики». Это трагические истории о безумствах войны. Мы считаем, что Светлана очень смелый писатель. В альбоме можно прочесть наши мысли и увидеть наши иллюстрации к рассказам Светланы.

Ученики и учителя классов 7 – 9 «G» и 7 «B» школы Ринкебю
Ингела Хенрикссон и Ванья Лидберг,
классные руководители
Фредрик Линдборг, учитель ИЗО
Лотта Сильвейхейм, иллюстратор и
графический дизайнер
Гунилла Лундгрен, писатель
Ринкебю, Швеция,
декабрь 2015 года

Dear Nobel laureats 2015

This is the twenty-seventh year in which we have have congratulated the year's Nobel prizewinners with a booklet. The writers and illustrators this year are aged from thirteen to fifteen. We live in Rinkeby, a district of Stockholm that is often termed "the world's village". About 16,000 people live here and together speak over a hundred languages. In our two classes we talk – apart from Swedish – Somalian, Turkish, Arabic, Tigrina, Uzbekish and Romany.

During the autumn we studied Alfred Nobel's life and the Nobel Prize. We made many study visits, including to the Stockholm City Hall, the Stock Exchange and the Nobel Museum. We visited Vinterviken, where Alfred Nobel built a factory in the 1860s, and a modern research centre, BioArtic.

We have studied all the Nobel Prizes, but the main person in our booklet is Svetlana Aleksievich. We have read many of her stories from "The Last Witnesses" and "Zinky Boys". These are sad books about the madness of war. We think Svetlana was brave to write them. In our booklet you can read about our thoughts and see how we have illustrated Svetlana's stories.

Rinkeby, Sweden, December 2015

Pupils in classes 7-9G and 7B in
Rinkeby School
Ingela Henriksson and Vanja Lidberg,
class teachers
Fredrik Lindborg, art teacher
Lotta Silfverhielm, illustrator and
graphic designer
Gunilla Lundgren, author

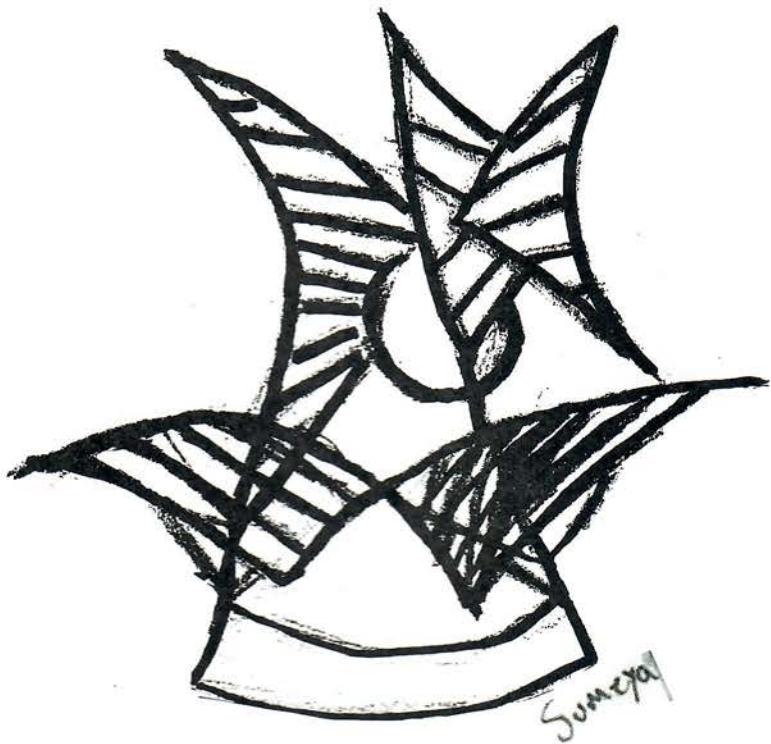
Rinkeby torg

Rinkeby är både bra och dåligt.
Här finns kriminalitet och bränder.
Det som är bra är att här bor folk från
hela världen.
Vi lär oss mycket av varandra.
Torget är fint med fontän av Bertil
Johnsson.
Torget är vår mötesplats.

Merve och Seher

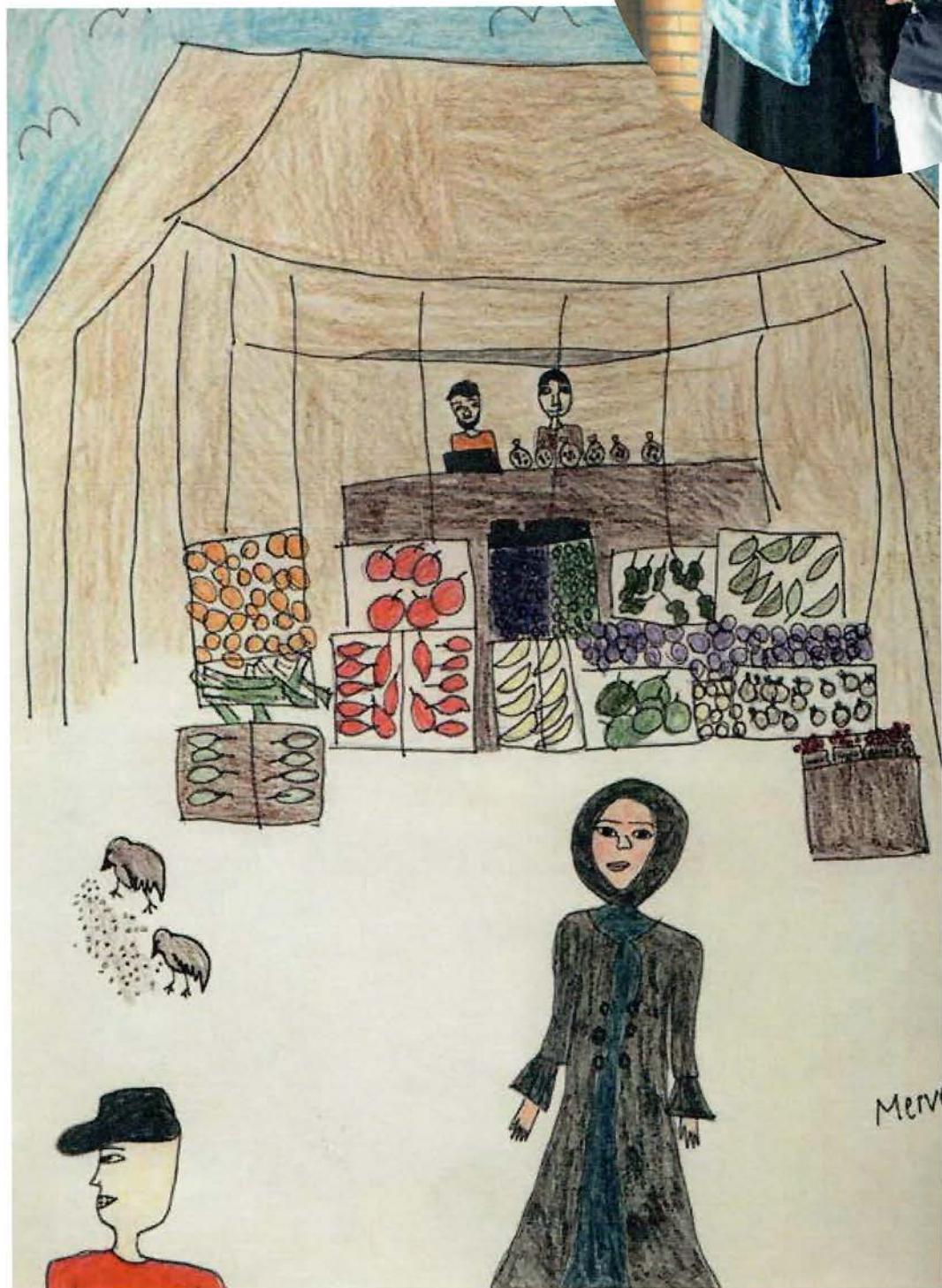
Rinkeby Square

Rinkeby is both good and bad.
Here there are criminality and fires.
One good thing is that people from
all over the world live here.
We learn a lot from each other.
The square is fine with its fountain
by Bertil Johnsson.
The square is our meeting place.

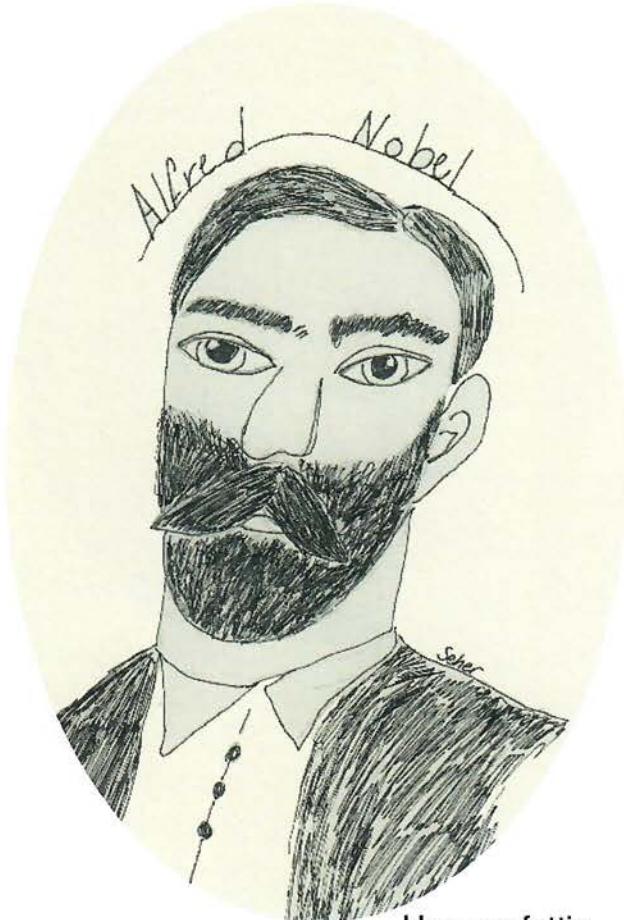
Площадь Ринкебю

В Ринкебю есть и хорошее, и плохое.
Здесь есть преступность и пожары.
Хорошо то, что здесь живут люди со
всего света.
Мы многому друг у друга учимся.
Тут есть красивая площадь с фонтаном работы
Бертиля Юнссона.
На площади мы встречаемся и общаемся.

Alfred Nobel

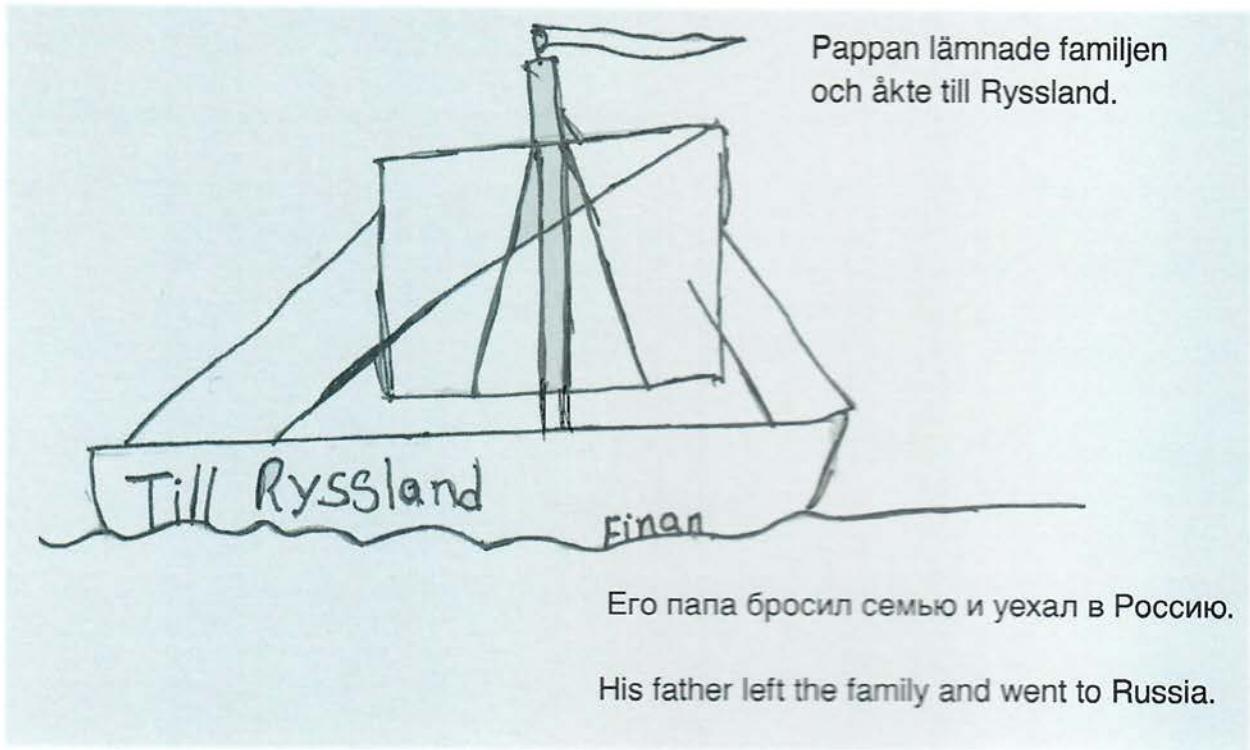
1833-1896

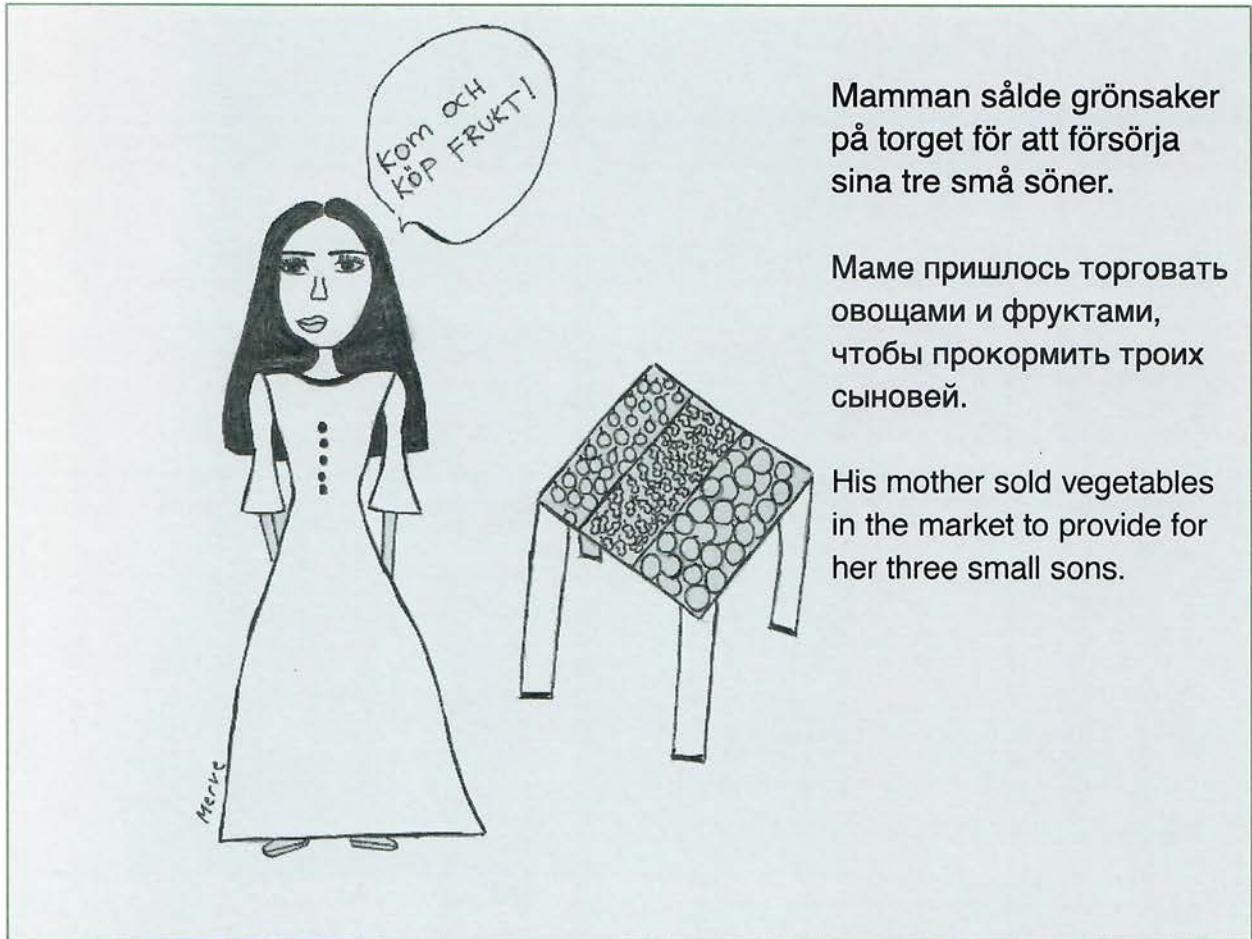

Han var fattig

Он был бедным

He was poor

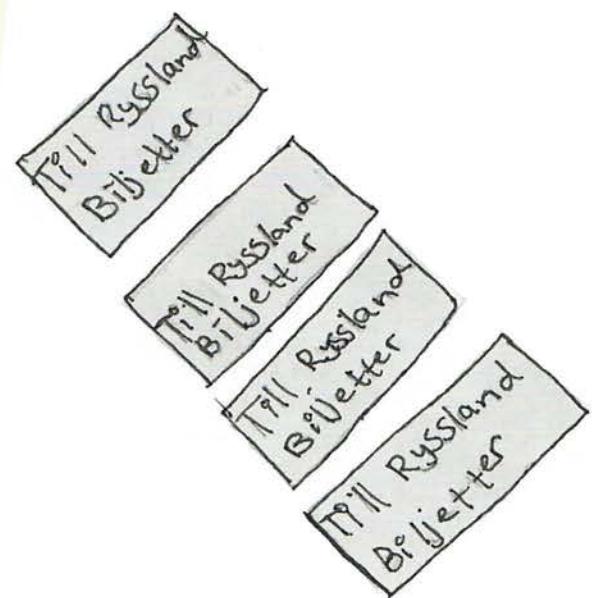

Efter 4 år skickade pappan äntligen biljetter till Ryssland.

Спустя четыре года пapa, наконец, прислал билеты в Россию.

After four years his father finally sent tickets to Russia.

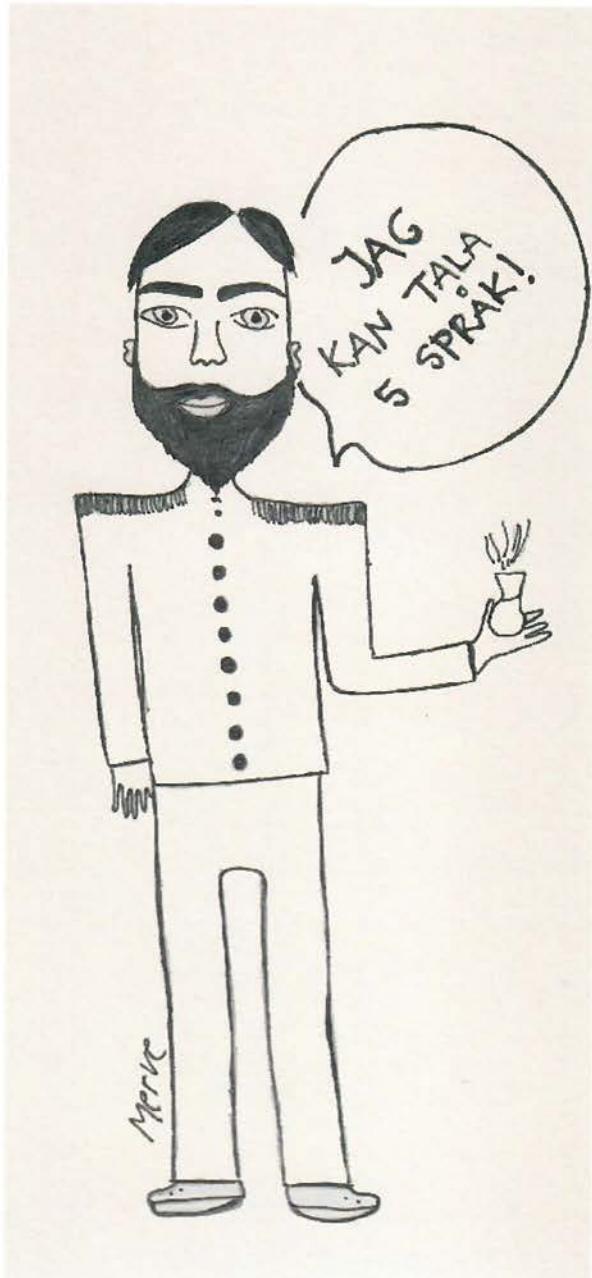
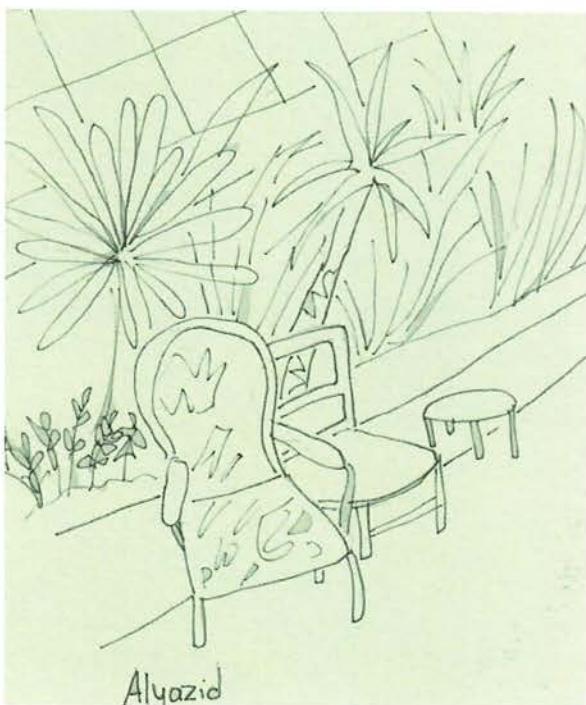

I Ryssland blev pappan rik. Han gjorde minor. Ryssland var i krig. Först kände Alfred inte igen sin pappa.

В России папа разбогател. Он делал мины. Россия воевала. Сначала Альфред не узнал папу.

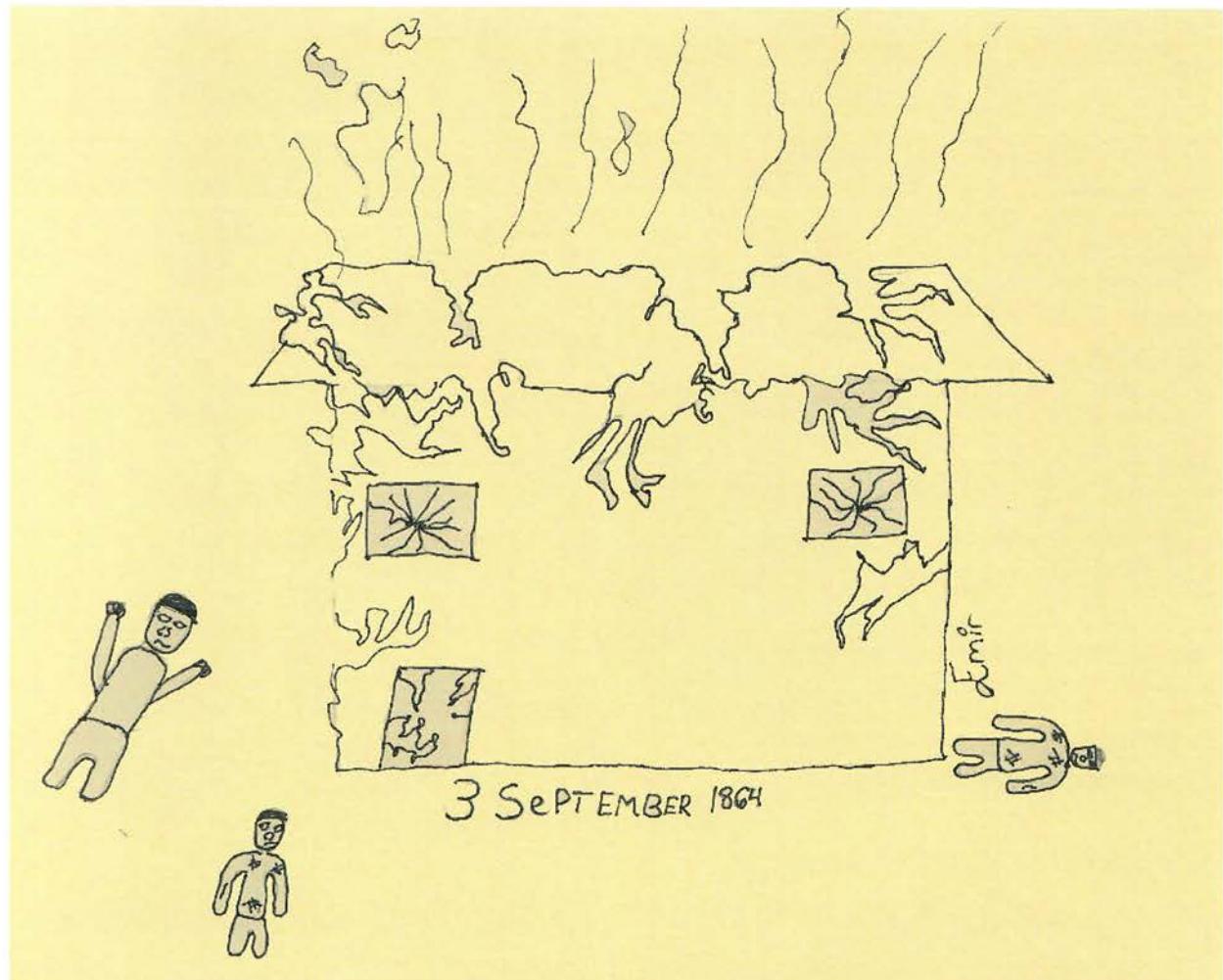
In Russia his father grew rich. He made mines. Russia was at war. At first Alfred did not recognise his father.

Alfred var klok. Han lärde sig fem språk: ryska, engelska, franska, tyska och svenska.

Альфред был умным. Он выучил пять языков: русский, английский, французский, немецкий и шведский.

Alfred was clever. He learned five languages: Russian, English, French, German and Swedish.

När kriget tog slut blev familjen fattig igen. De åkte tillbaka till Sverige. Där hände en olycka, en explosion. Fem personer dog, en av dem var Emil, Alfreds lillebror.

Когда война закончилась, семья опять обеднела и вернулась в Швецию. Там произошел несчастный случай, взрыв. Пять человек погибло, и одним из них был младший брат Альфреда Эмиль.

When the war was over the family grew poor again. They returned to Sweden. There, there was an accident. Five people died, one of them was Emil, Alfred's little brother.

Alfred blandade nitroglycerin och sand.

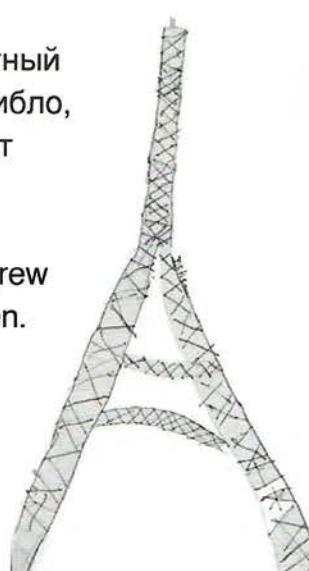
Альфред смешал нитроглицерин и песок.

Alfred mixed nitroglycerine with sand.

Han blev rik och flyttade till Paris.

Он разбогател и переехал в Париж.

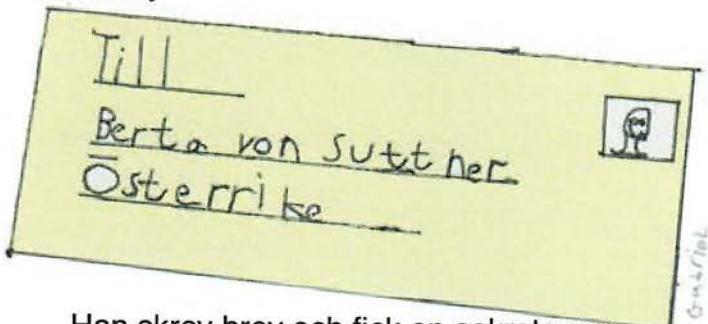

He grew rich and moved to Paris.

Men han var olycklig för han var ensam.

Но он был несчастным из-за одиночества.

But he was unhappy because he was lonely.

Han skrev brev och fick en sekreterare.

Он писал много писем, и у него появился секретарь.

He wrote letters and got a secretary.

Berta ville ha fred. Alfred blev kär i henne men hon var redan förlovad.

Берта желала мира. Альфред влюбился в нее, но она была помолвлена с другим.

Berta wanted peace. Alfred fell in love with her but she was already engaged.

Alfred blev kär i Sofie Hess. Hon var vacker och ung, men hon lurade Alfred på pengar.

Альфред влюбился в Софи Хесс, которая была красива и молода, но обманщица. Ей нужны были только его деньги.

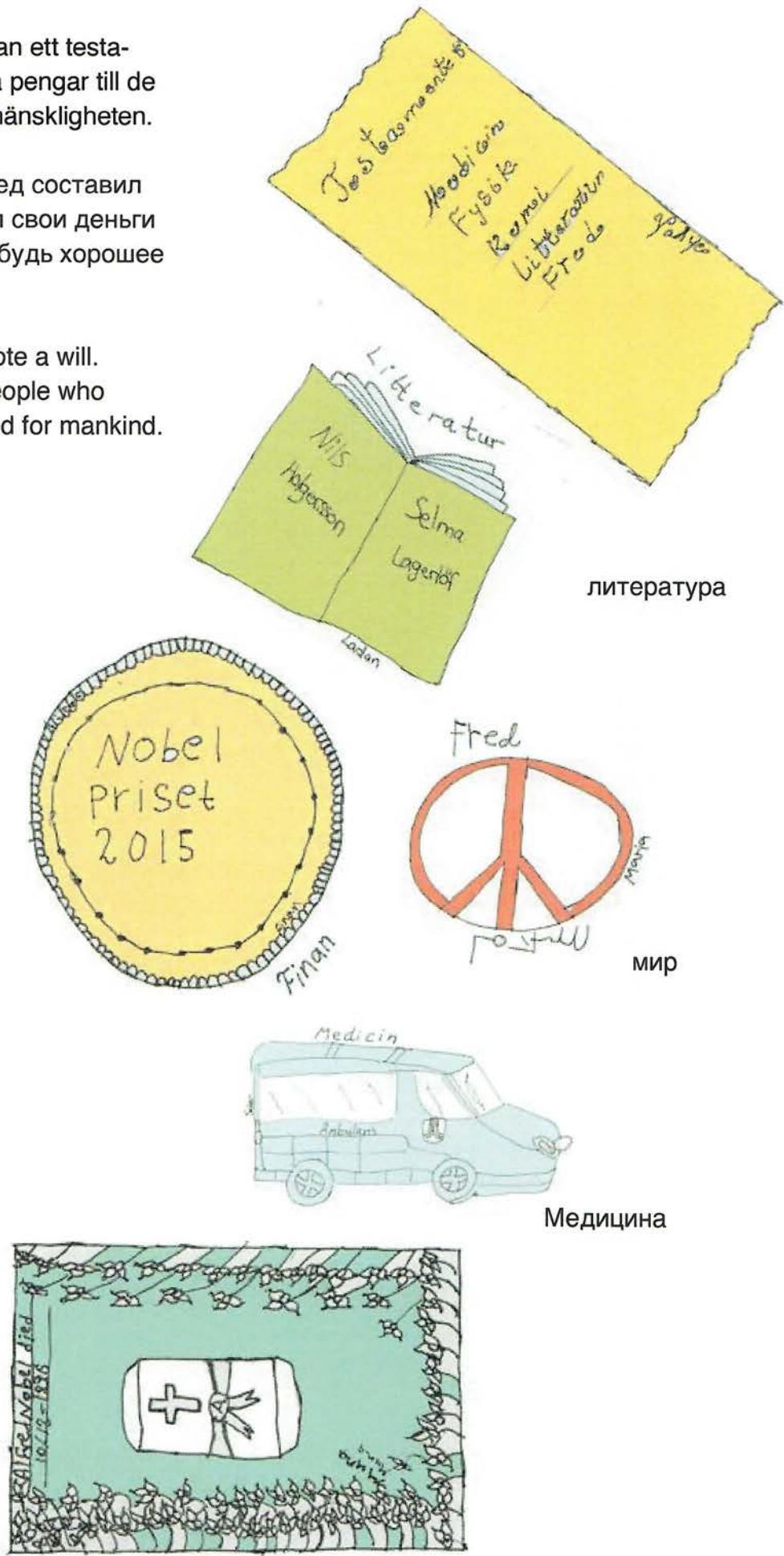
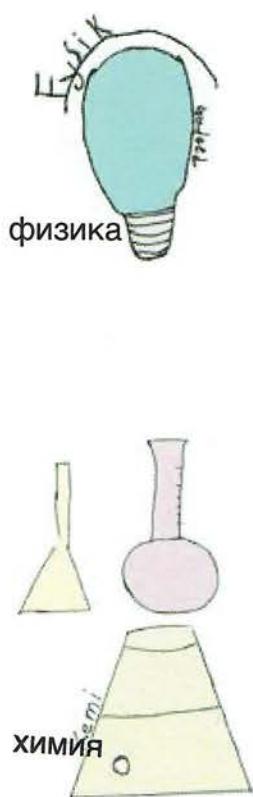
Alfred fell in love with Sofie Hess. She was beautiful and young, but she cheated Alfred out of money.

Innan Alfred dog skrev han ett testamente. Han gav bort sina pengar till de som gjort något bra för mänskligheten.

Перед смертью Альфред составил завещание. Он оставил свои деньги тем, кто сделал что-нибудь хорошее для человечества.

Before Alfred died he wrote a will.
He gave his money to people who
had done something good for mankind.

Vinterviken

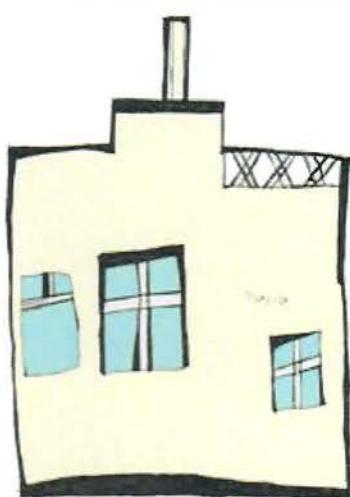
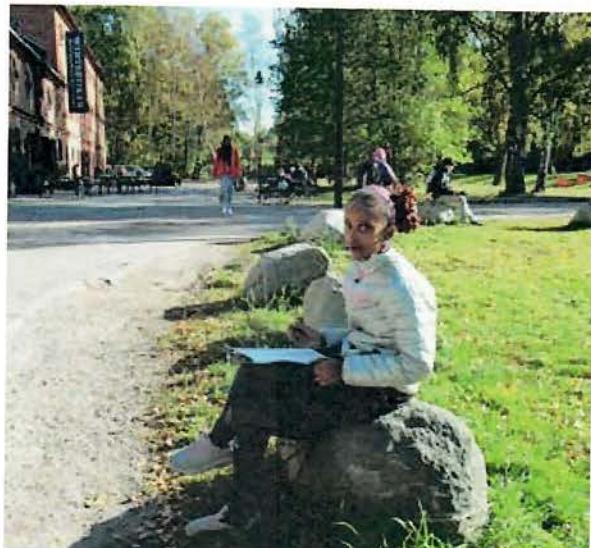
1865 flyttade Alfred Nobel sin fabrik från Heleneborg till Vinterviken. Platsen var bra för tillverkning av sprängämnen. Här finns höga berg, skog och sjön Mälaren. I juni 1868 inträffad en stor olycka, 14 arbetare dödades. På grund av olyckorna byggde man spränggårdar.

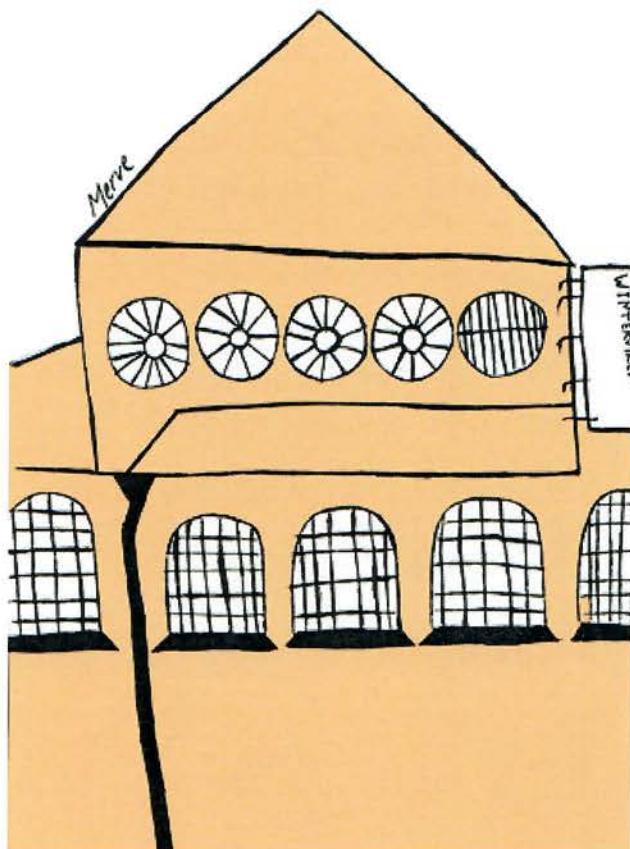
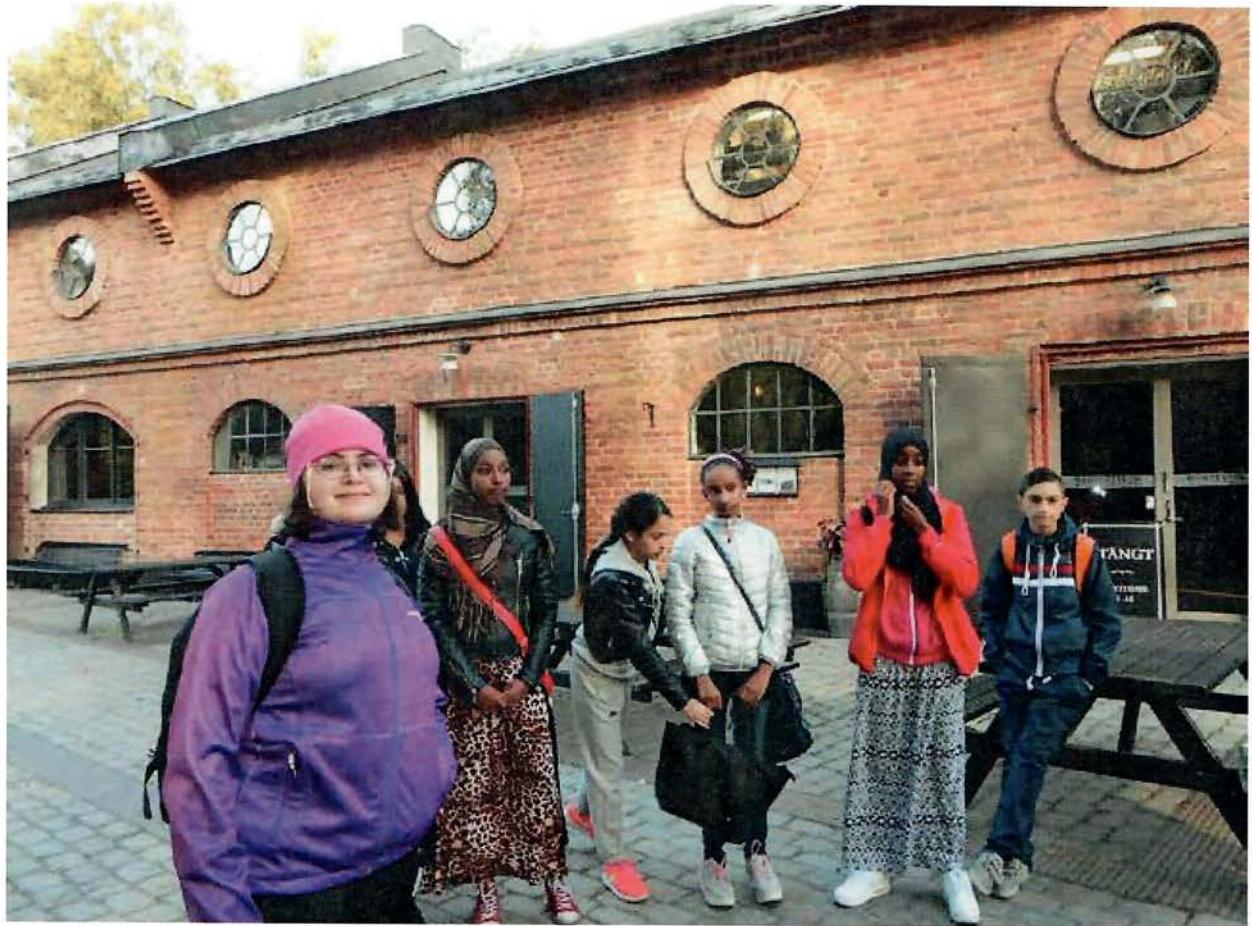
Tillverkningen av sprängmedel fortsatte till 1921.

Nu är fabriken restaurang och festvåning.

Seher och Merve

В 1865 году Альфред Нобель перевел свой завод из Хеленеборга в Винтервикиен. Это место подходило для производства взрывчатых веществ. Там были высокие горы, лес и озеро Мэларен. В июне 1868 года произошла большая авария, погибло 14 рабочих. Из-за аварий стали сооружать взрывные ямы. Производство взрывчатых веществ продолжалось до 1921 года. Теперь в здании завода находится ресторан и банкетный зал.

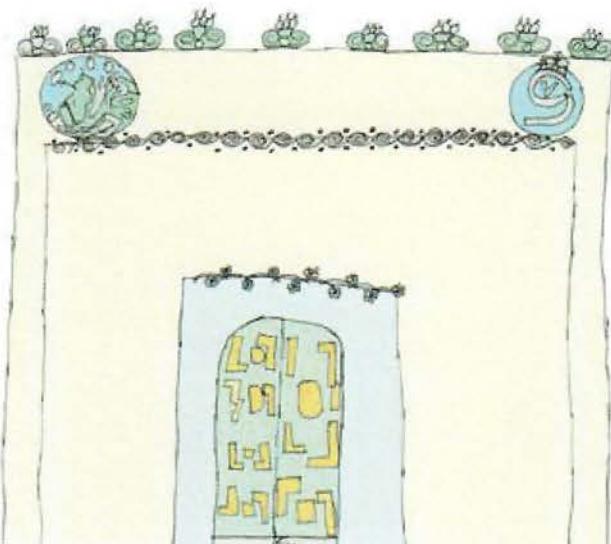

In 1865 Alfred Nobel moved his factory from Heleneborg to Vinterviken. It was a good place for manufacturing explosives. Here there were high hills, forests and Lake Mälaren. In June 1868 there occurred a serious accident, 14 workers were killed. Because of the accidents safety dugouts were built. The manufacture of explosives continued until 1921. Now the factory is a restaurant and assembly rooms.

Stadshuset

Det tog 11 år att bygga Stockholms stadshus. Det blev klart 1923. Arkitekten heter Ragnar Östberg. Huset har 8 miljoner tegelstenar. I stadshuset kan man ha fester och här jobbar Stockholms politiker. Det vackraste rummet heter Gyllene salen. Det lyser som av guld. Här finns 19 miljoner mosaikbitar av glas med guldöverdrag.

Maria, Gabriel och Ibtisam

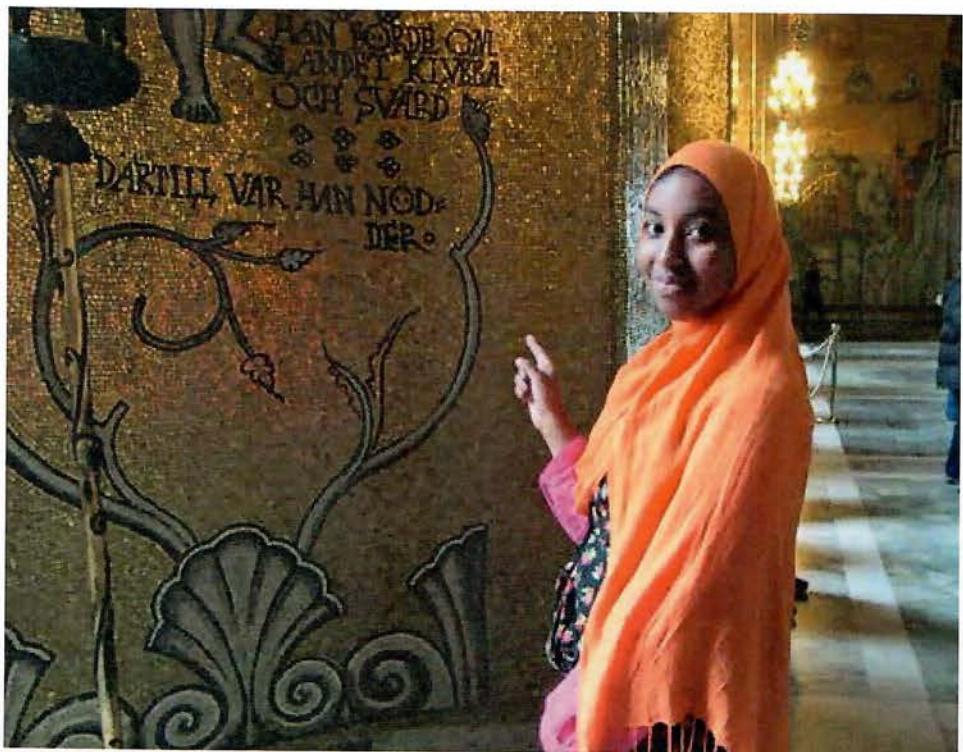
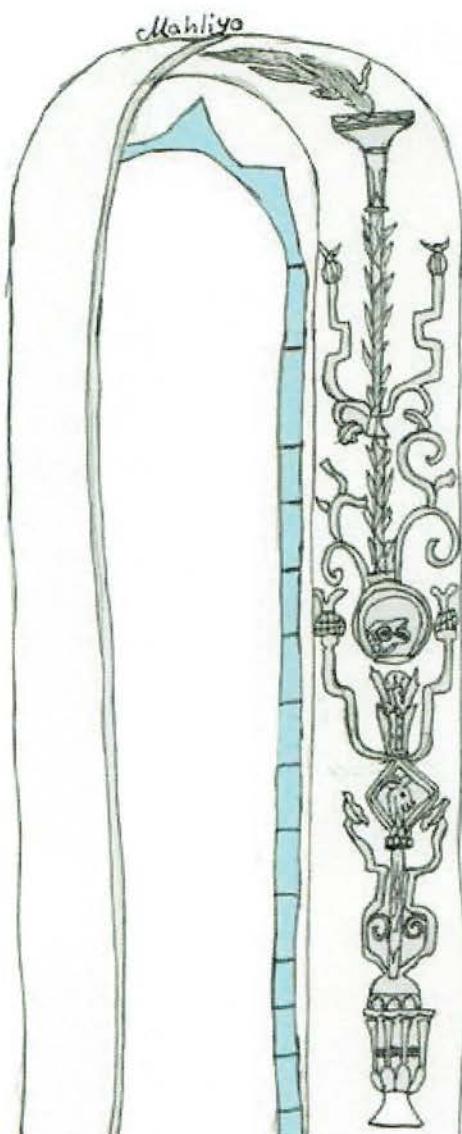
Стокгольмская ратуша и Золотой зал

Ратушу в Стокгольме строили 11 лет и достроили в 1923 году. Архитектора звали Рагнар Эстберг. Здание сложено из восьми миллионов кирпичей. Там проходят торжества и работают политики. Самый красивый зал называется «Золотой». Он сверкает, как золото. Мозаика в этом зале состоит из девятнадцати миллионов кусочков стекла, покрытых золотом.

Stockholm City Hall and the Golden Hall.

It took eleven years to build the Stockholm City Hall. It was finished in 1923. The architect was called Ragnar Östberg. The hall is built of 8 million bricks. In the hall you can have celebrations and Stockholm's politicians work here. The most beautiful room is called the Golden Hall. It glows like gold. Here there are 19 million mosaic pieces of gold-covered glass.

Svenska Akademien

Börshuset

Vi var åtta elever som fick följa med till Svenska Akademien när Nobelpriiset i litteratur skulle tillkännagas. Det var roligt och intressant. Hela Börssalen var full med journalister som pratade på olika språk. Klockan ett blev det knäpptyst. Då öppnades den berömda dörren och Sara Danius kom ut. Hon sa att Svetlana Aleksijevitj ska få litteraturpriset. Så här lyder prismotiveringen:

“För hennes mångstämmiga verk, ett monument över lidande och mod.”

Maria och Gabriel

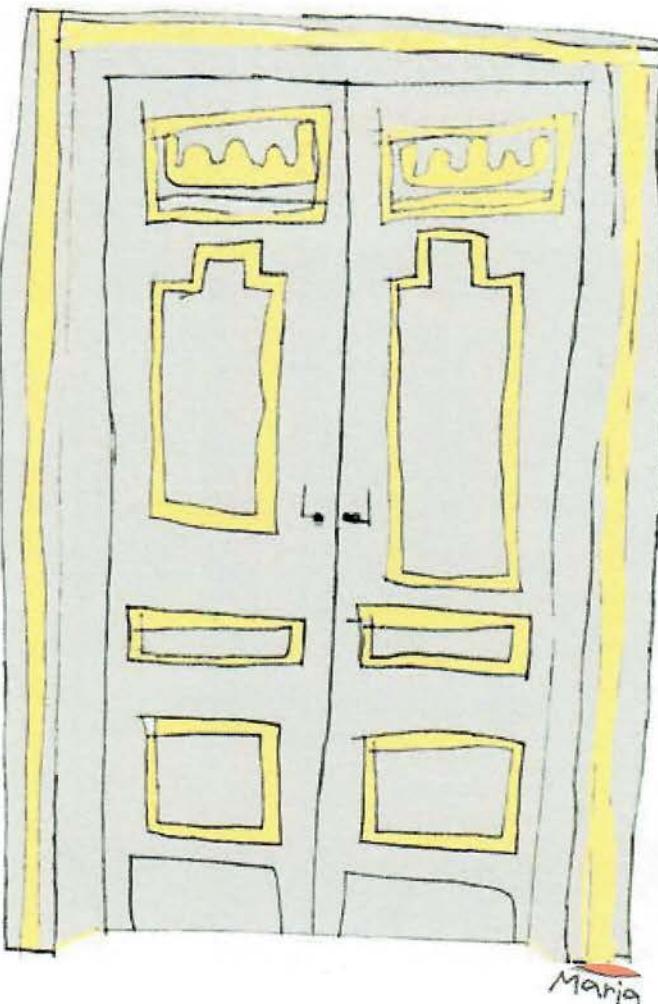

Шведская Академия

Здание Биржи

На оглашение имени лауреата Нобелевской премии по литературе в Шведскую академию разрешили прийти и нам, восьмерым школьникам. Было весело и интересно. Весь главный зал здания Биржи был заполнен журналистами, которые говорили на разных языках. Ровно в час дня в зале воцарилась тишина. Открылась знаменитая дверь, оттуда вышла Сара Даниус и сказала, что премию получила Светлана Алексиевич. Мотивация звучит так: за многоголосие ее работ, монумент страданию и смелости.

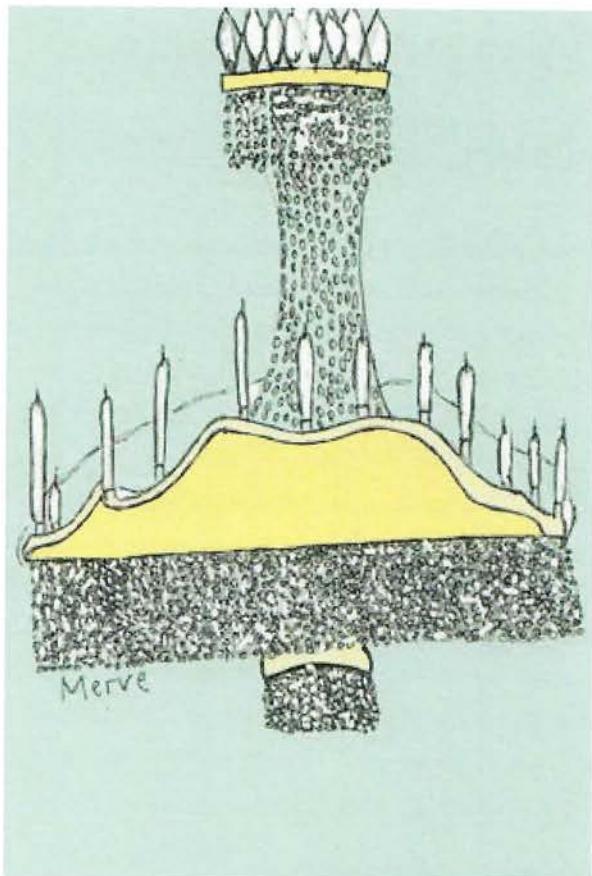
Мария и Габриэль

The Swedish Academy

The Stock Exchange

Eight of us pupils went to the Swedish Academy when the Nobel Prize in Literature was to be announced. It was fun and interesting. The whole Stock Exchange Hall was filled with journalists talking in different languages. At one o'clock it became totally silent. Then the famous door opened and out came Sara Danius. She said that Svetlana Alexievich was to win the literature prize. The prize motivation runs: "for her polyphonic writings, a monument to suffering and courage in our time".

Kära Svetlana

Vi har läst flera av dina berättelser om barnen under andra världskriget. Vi tycker att du är modig som berättar om det. Det är hemskt att läsa om hur oskyldiga barn blev dödade och fick lida. De var utan mat och dryck och utan föräldrar.

En berättelse som är otäck handlar om Tonja Rudakova. Soldaterna sköt hela hennes familj utom Tonja och hennes bror. De lät kattungarna leva, de brydde sig mer om katter än om människor. Tonja Rudakova var bara fem år när detta hände.

Maria, Gabriel och Ibtisam

Tonjas mamma
liggar död.
Honas hår
brinner.

Дорогая Светлана!

Мы прочли несколько Ваших рассказов о детях во время Второй мировой войны.

Вы очень храбрая, раз написали об этом. Страшно читать о том, как невинных детей убивали и мучили. У них не было ни еды, ни воды, ни родителей. Рассказ про Тоню Рудакову очень жуткий.

Солдаты расстреляли всю семью, кроме Тони и ее брата. А котят оставили в живых – котята им были дороже людей. Тоне Рудаковой было всего пять лет.

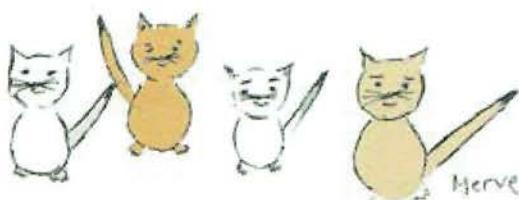
Мария, Габриэль и Ибтисам

Дедушка сложил кости в корзину

Kattungarna fick leva

men barnen dödades

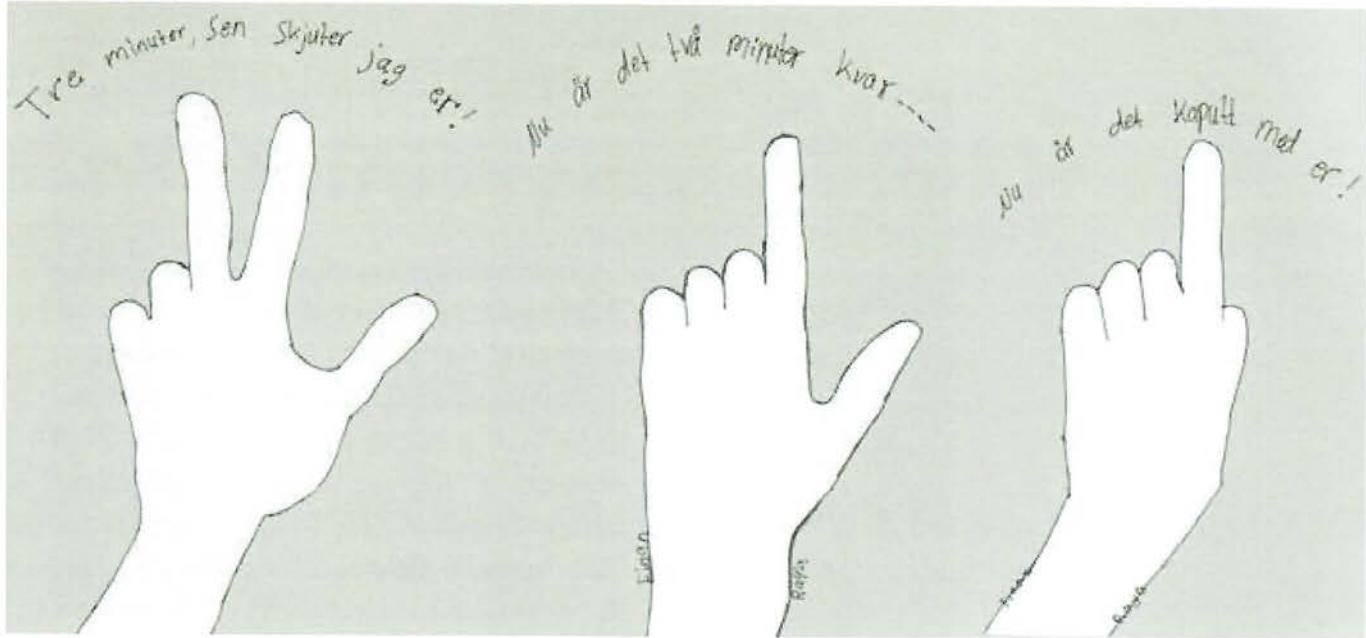

Dear Svetlana

We have read several of your reports about children during the second world war. We think it is brave of you to tell people about this. It's terrible to read about how innocent children were killed and made to suffer. They were without food and drink and without their parents.

One story that is awful is about Tonja Rudakova. The soldiers shot her whole family except Tonja and her brother. They let the kittens live, they cared more about cats than about people. Tonja Rudakova was only five when this happened.

Три минуты – и я вас расстреляю. Осталось две минуты... Теперь вам капут!

De sista vittnena

Vi läste en berättelse av Leonid Sjakinko ur boken "De sista vittnena". Leonid var tolv år när han upplevde detta:

Soldater hade samlat ihop många människor i hans by. Barnen stod för sig och de vuxna för sig. Ingen grät. Några steg framför Leonid stod två SS-soldater. De skämtade och skrattade.

"Tre minuter, sen skjuter jag er!" sa en soldat och höll upp tre fingrar i luften. Efter en minut höll han upp två fingrar: "Om två minuter skjuter jag er!" Efter en minut till höll han upp ett enda finger och sa: "Nu är det kaputt med er!"

De fjorton byborna som stod längst fram fick spadar så att de kunde gräva en stor grop. Sedan sköts de en i taget. Därefter fyllde soldaterna igen gropen och stampade på jorden med sina stövlar.

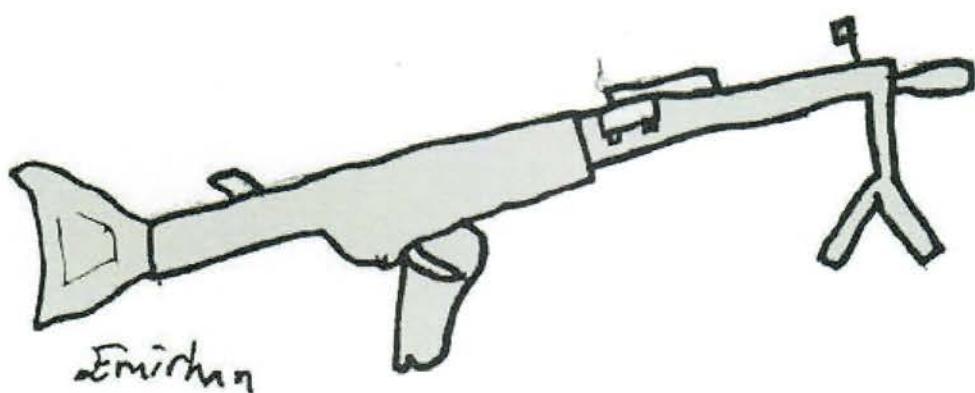
Raya och Finan

Последние свидетели

Мы прочли рассказ Леонида Шакинко из книги «Последние свидетели». Когда Леониду было двенадцать лет, случилось вот что: Солдаты согнали людей из его деревни в одно место, детей отделили и взрослых. Никто не плакал. В нескольких шагах от Леонида стояли два эсэсовца. Они шутили и смеялись. «Три минуты – и я вас расстреляю!» - сказал один солдат и показал три пальца. Через две минуты он показал два пальца. Через минуту – один палец: «Теперь вам капут!»

Четырнадцать человек, которые стояли в первом ряду, должны были взять лопаты и рыть большую яму. Потом их застрелили одного за другим. Солдаты засыпали яму землей и притоптали сапогами.

Райя и Финан

Капала мамина кровь

Mamma hade gömt en
säck med säd, och bakom
den låg jag.

Мама спрятала мешок зерна,
за ним я и лежал

The last witnesses

We read a story by Leonid Sjakinko from his book "The Last Witnesses". Leonid was twelve when he experienced this:

The soldiers had collected many people in his village. The children stood together and the adults stood together. No one cried. A few steps in front of Leonid stood two SS soldiers. They were joking and laughing. "Three minutes, then I shoot you!" said a soldier and held up three fingers in the air. After a minute he held up two fingers: "In two minutes I shoot you!" After one minute he held up one finger and said: "Now it is kaputt for you"!

The fourteen villagers nearest the front were given spades so they could dig a big hole. Then they were shot one at a time. Then the soldiers filled in the hole and stamped down the earth with their boots.

Они еще и землю лопатами
разравняли, чтобы вышло
аккуратней.

Ur boken " De sista vittnena"
Из книги "Последние свидетели"

Jag har läst några av dina berättelser
och det här är mina tankar:
Jag tycker att berättelserna är intressanta
och skrämmande. Nästan alla texter
handlar om barn som måste överleva
fastän deras föräldrar har blivit dödade.
Hur kan detta hända i vår värld? Hur
tänker de som dödar barn? När ett land
krigar förstör det inte bara fielandets
folk, det förstör också sitt eget folk.
Varför krigar länder? Vad är anledningen
till att människor dödar människor?
Är det för pengar? För makt? Är
hundratusentals döda människor värt det?
Varför kan vi inte leva i fred?

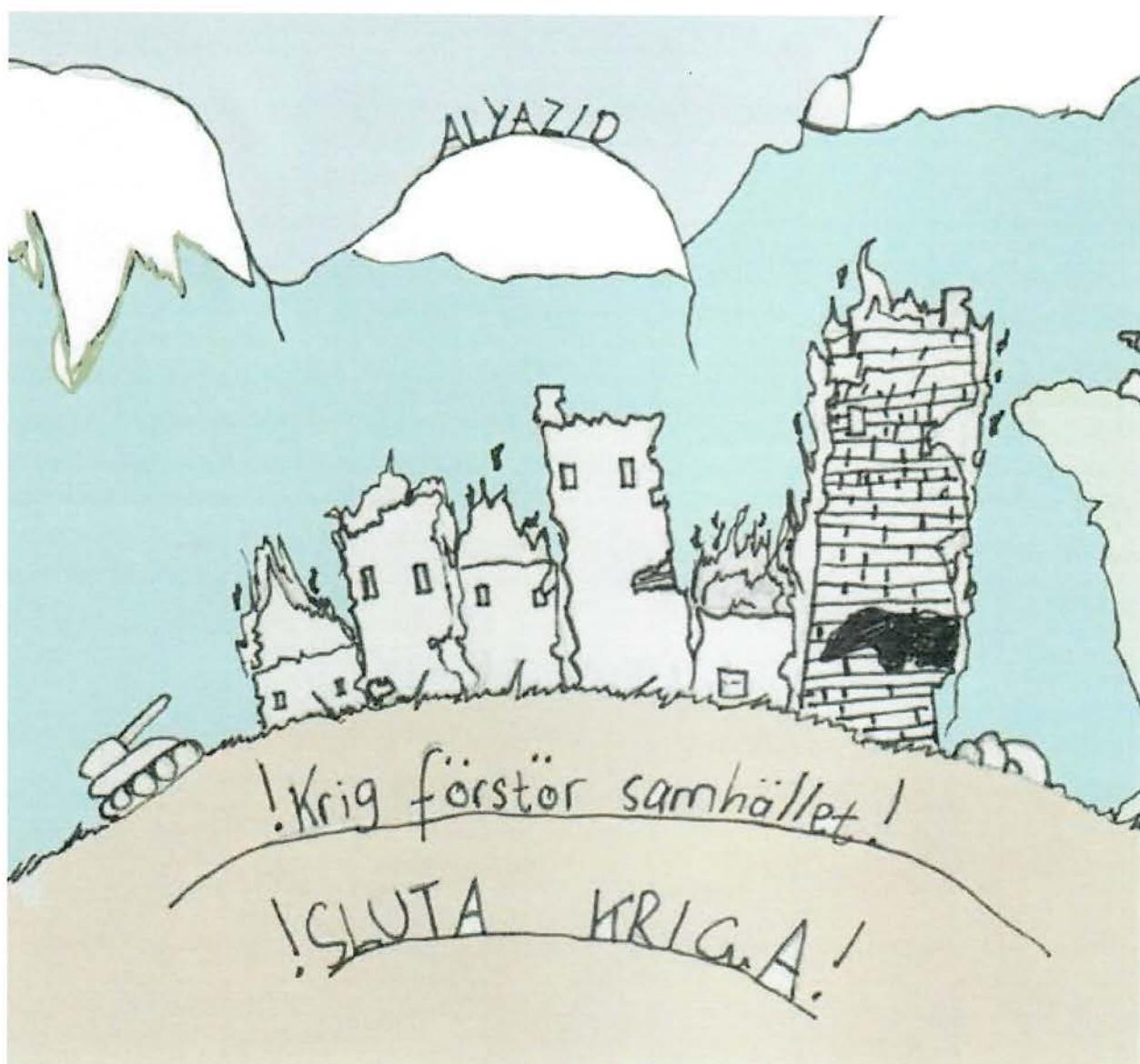
Guleed

Я прочел несколько Ваших рассказов, и
вот что думаю: эти рассказы интересные
и страшные. Почти все они о детях,
которым пришлось выживать после
того, как их родителей убили. Как такое
возможно? Что творится внутри у тех, кто
убивает детей? Когда одна страна идет
войной на другую, то губит не только
чужой народ, но и свой.

Почему страны воюют? По какой причине
люди убивают друг друга? Ради денег?
Ради власти? Разве все это стоит сотен
тысяч жизней?

Почему мы не может жить в мире?

Гулид

I've read some of your stories and these are my thoughts: I think the stories are interesting and frightening. Nearly all of them are about children who have to survive even though their parents have been killed. How can this happen in our world? When a country is at war it destroys not only the enemy people but also its own.

Why do countries make war? What is the reason why people kill people? Is it for money? For power? Are hundreds of thousands of dead people worth this? Why cannot we live in peace?

Guleed

Zink pojkar
Чинковые мальчики

När jag läste den här berättelsen tänkte jag på mitt andra land. Där dödas också vuxna, ungdomar och barn.

Raya

Когда я читала этот рассказ, я думала о своей второй родине. Там тоже убивают взрослых, подростков и детей.

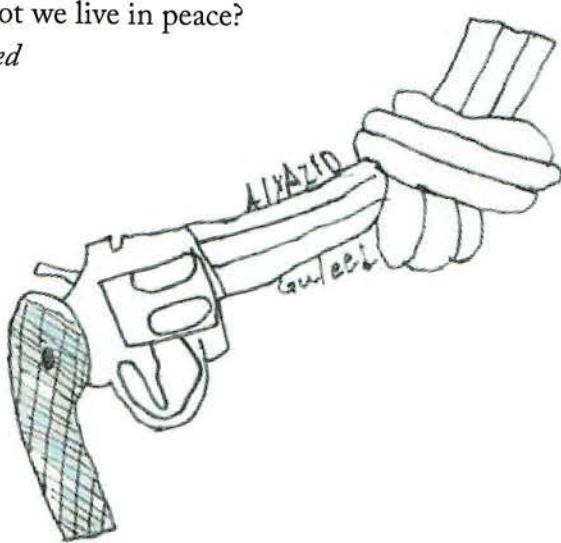
Райя

Jag tänkte på alla oskyldiga barn som måste uppleva detta.

Finan

Я думал обо всех невинных детях, которым приходится переживать такое.

Финан

Medicin, kemi och fysik

Nobelpriset i fysik 2015 gick till Takaaki Kajita och Arthur McDonald. De har upptäckt att neutriner som finns i tre olika varianter kan växla mellan de olika varianterna.

William C. Campbell och Satoshi Omura får halva priset i år.

De har hittat på ett sätt att bota parasitsjukdomar som man får av rundmaskar.

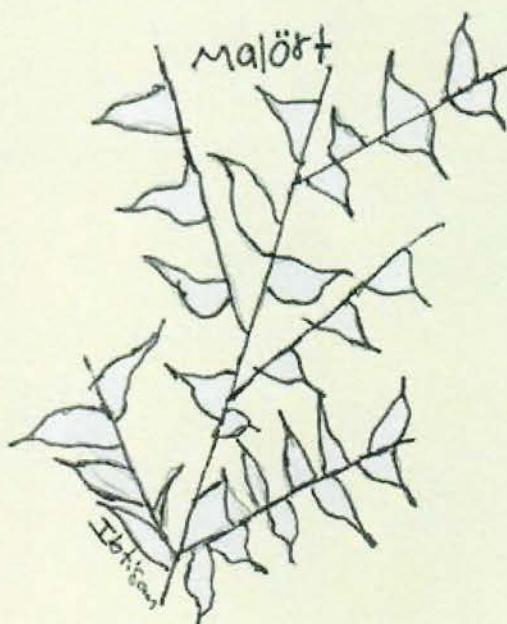
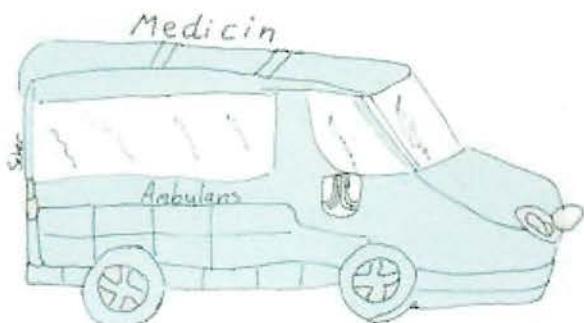
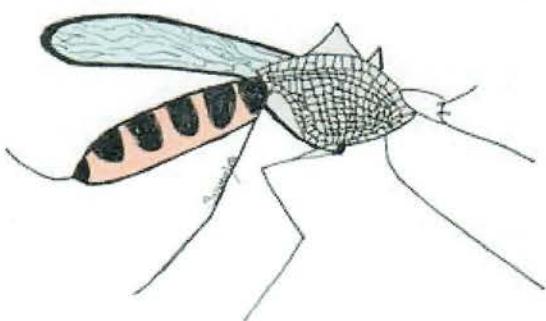
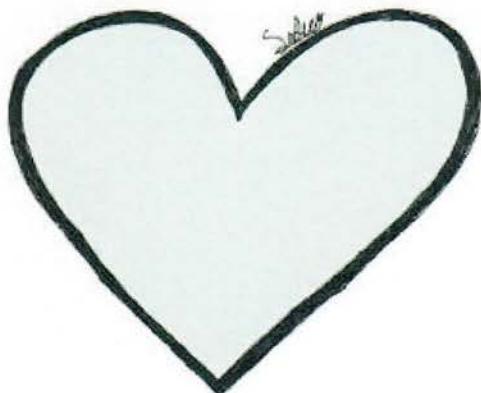
You You Tu får andra halvan.

Hon hittade botemedel till malaria i en växt.

Tomas Lindahl, Paul Modrich och Aziz Sancar är pristagare i kemi. De har tagit reda på tre olika repareringssätt för DNatrådar. Det kan hjälpa oss att förstå cancer.

Alyazid, Emir, Yahye och Guleed

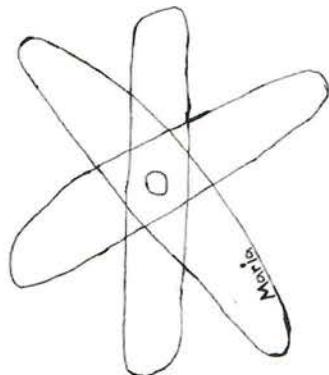
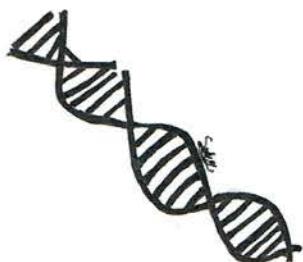
w

BioArtic

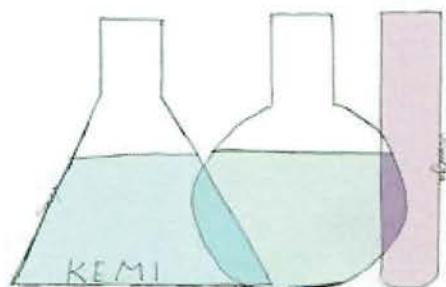
Det här var ett intressant studiebesök. Vi fick studera bakterier och vi fick spotta i provrör för att undersöka saliven. Vi lärde oss mycket om två sjukdomar som heter Alzheimers sjukdom och Parkinson. Vi tittade i mikroskop och fick se människors, råttors och kaniners nervsystem.

Maria och Gabriel

BioArtic

This was an interesting study visit. We studied bacteria and we spat into test tubes to examine our saliva. We learned a lot about two diseases called Alzheimer's disease and Parkinson's disease. We looked through a microscope and saw humans', rats' and rabbits' nerve systems.

Био-Арктик

Это была интересная экскурсия. Мы изучали бактерии и собственную слюну в пробирке. Мы много узнали о двух болезнях, которые называются «болезнь Альцгеймера» и «болезнь Паркинсона». Мы смотрели в микроскоп и видели нервные клетки человека, крысы и кролика.

Мария и Габриэль

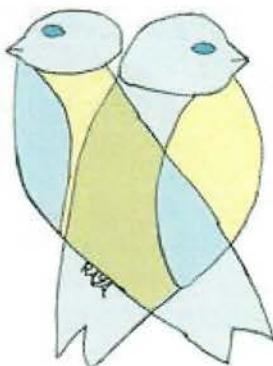
Fredspriset

Priset går till "Kvartetten för nationell dialog". Pristagarna vill att mäniskor ska samtal i stället för att kriga. De kommer från Tunisien.

Om man har olika religioner eller tänker olika vad gäller politik ska man ändå samarbeta.

Raya, Finan, Ladan och Muna

Премия присуждается «Квартету национального диалога». Лауреаты премии хотят, чтобы люди говорили друг с другом вместо того, чтобы воевать. Если у людей разные религии или взгляды на политику, то все равно лучше сотрудничать.

Frihet

ett allvarligt ord
I krig finns ingen frihet
där finns vapen och död
Frihet
ett stort ord
där finns rättvisa och fred
Frihet
ett viktigt ord
där går alla barn i skola
lever i trygghet
har rätt att uttrycka sina åsikter
De är inte fångade

The Peace Prize

The prize has been awarded to the National Dialogue Quartet". The laureates want people to talk to one another instead of making war. They come from Tunisia.

Freedom

is a serious word
In war there is no freedom,
there are weapons and death
Freedom is a big word,
Where there are justice and peace
Freedom
is an important word,
where there is freedom
all the children go to school
live securely
have the right to express their opinions
They are not prisoners

Свобода –

Серьезное слово
На войне нет свободы
Там есть смерть и оружие
Свобода –
Великое слово
В нем справедливость и мир
Свобода –
Важное слово
Там все дети ходят в школу
И живут без страха
Имеют право слова
Они на воле.
Райя, Финан, Ладан, Муна

Vi ville ha ett foto med vatten i bakgrunden, för vatten är frihet. Ingen äger det.
Guleed tog fotot.

Xornimo

Erayga weyn ee Xornimo.
xaqsoor iyo nabad intuba
xagiisey kaa xigaan.
(somaliska)

ኋናነት

እድልዕት ቅል
ከላም ቅልዕ ከመሄራ
በተክማምነት ከነበረለ
አሳቦም በዘረ ጥገም ከገልጻለ
ዓንተ ዘይብለ::

(tigrinska)

Xoriadda

الحرية

كلمة الحرية
الحروب هي حرية لا
الحروب هي وسلاح قتل

(arabiska)

Konserthuset

The Concert Hall

I konserthuset delar kungen ut priser till
kemi, fysik, medicin, litteratur - pristagarna.
Fredspriset delas ut i Oslo. Konserthuset
byggdes mellan åren 1924-1926.

Arkitekten är Ivar Tengbom. I konserthuset
finns det sittplatser för 1776 personer.

Merve, Ibtisam och Gabriel

In the Concert Hall the king presents the
prizes for chemistry, physics, medicine,
literature – to the prizewinners. The Peace
Prize is presented in Oslo. The Concert Hall
was built between 1924 and 1926
The architect is Ivar Tengbom. In the
Concert Hall there is seating for 1776 people.

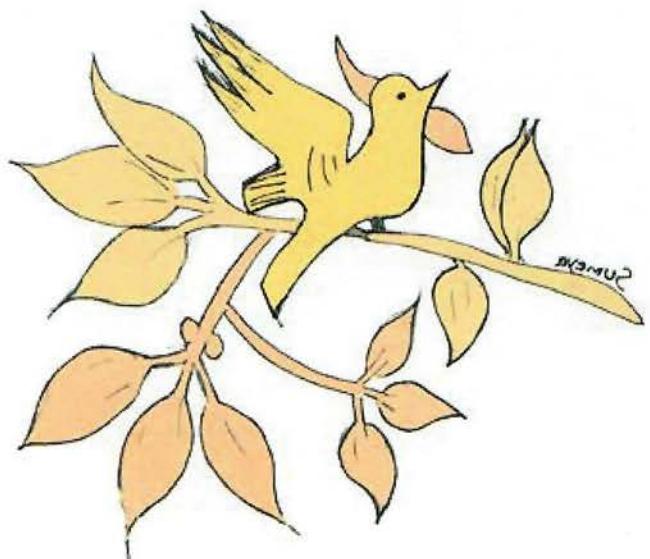
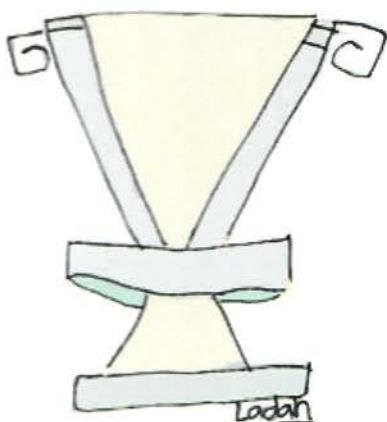
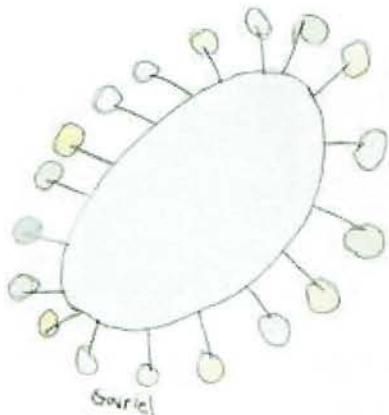
Концертном

В Концертном зале король вручает призы лауреатам в области химии, физики, медицины и литературы. Нобелевская премия мира вручается в Осло.

Концертный зал построили в 1924 -1926 годах.

Архитектора звали Ивар Тенгбум.

Вместительность Концертного зала – 1776 человек.

Medverkande

Contributors

Klass 7 B Rinkebyskolan

Alyazid Ahemri

Emirhan Erdogan

Ladan Mahamud

Raya Mustafa

Yahye Odowaa

Guleed Warsame

Finan Yohannes

Klass 7-9 G

Sumeya Babasharif

Mahliyo Bozorova

Gabriel Tan Jaskiewicz

Maria Mikalides

Ibtisam Osman

Seher Ünver

Merve Zengin

Pedagoger/teachers:

Ingela Henriksson, Vanja Lidberg, Fredrik

Lindborg

Webbsida: Ömer Saygin

Foton/photos: Lotta Silverhielm, Ingela
Henriksson

Projektledare/project managers:

Gunilla Lundgren, författare/author

Lotta Silverhielm, artist/grafic designer

Tack till

Thanks to

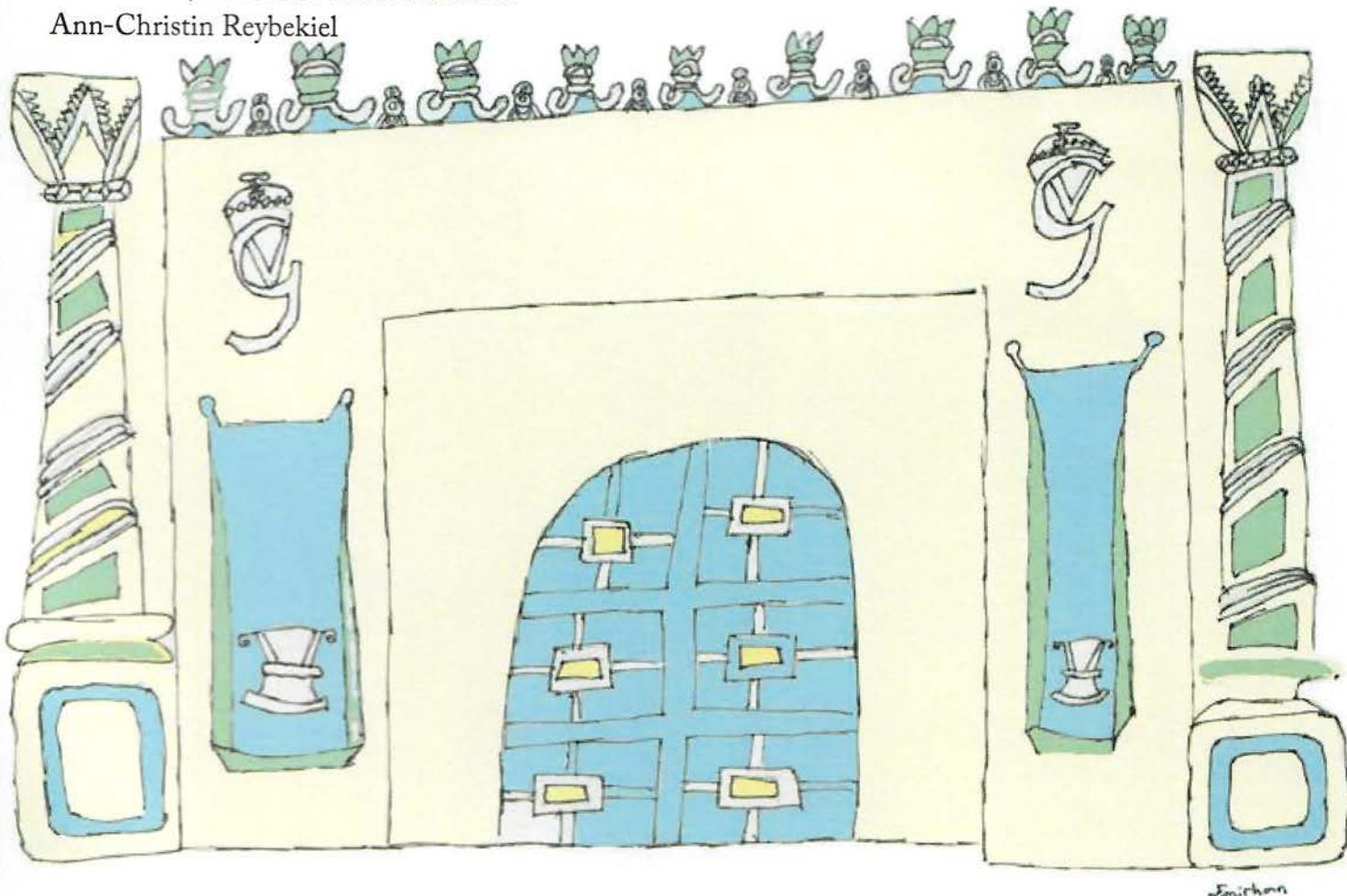
Rinkebyskolan, Box 5018, 163 05 Spånga
Rinkeby bibliotek,
Skärbygränd 1, 163 05 Spånga
Stockholms stadsbibliotek
Stockholms Stads Kulturförvaltning
Nobelmuseet

Ett särskilt tack till:

Ingrid Johansson och Kicki Halmos,
Rinkeby bibliotek
Odd Zschiedrich, Svenska Akademien
Carl-Johan Markstedt, Åsa Sundelin och
Pontus Thunblad, Nobelmuseet
Annika Pontikis, Nobelstiftelsen
Kiki Bergqvist-Selder, Vinterviken
Karina Svensson Konserthuset
Alex Kasrayan, Eva Nordström och
Erik Waara, BioArtic Neuroscience AB
Ann-Christin Reybekiel

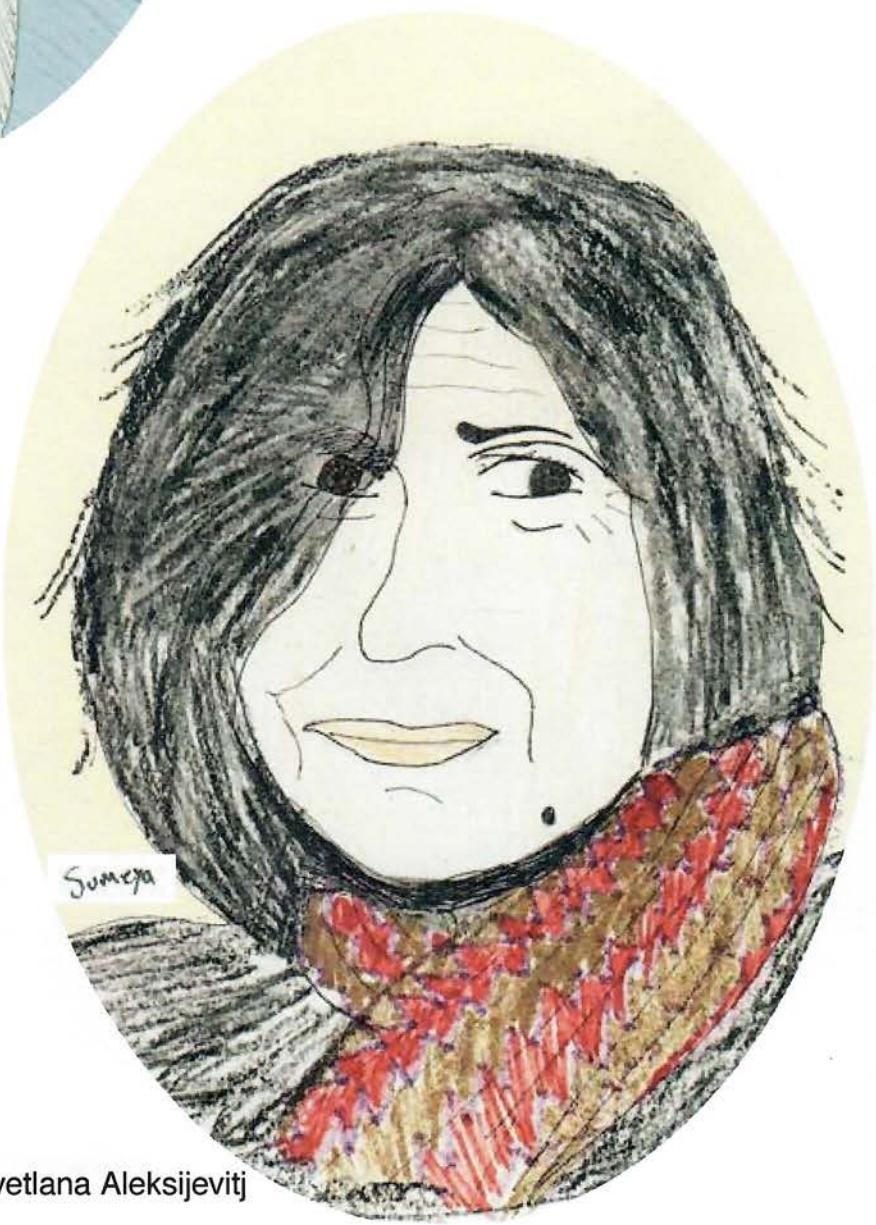
Luciatåg:
Askebyskolans kör under ledning av
Rolando Pomo

Lida Starodubtseva, översättning till ryska
Tim Crosfield, översättning till engelska

Alfred Nobel

Svetlana Aleksijevitj